

ತಂಬಾ ಖುಸಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅಮ್ಮೆ ಅಡುಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಅವಕಿಂದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಅಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಜ್ಞೀಯೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಆದರೆ ಅಜ್ಞೀ ಜ್ಞರದಿಂದ ಮಲಗಿದ್ದಾಳೆ. ಅಜ್ಞೀ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಗೌಡರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ರವಿ ಮಾಡಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಅಜ್ಞೀಯ ಜ್ಞರ ಇಂದು ಕಡಿಮೆ ಅಗಬಹುದು. ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ ತೆ ದಿನ ಅಜ್ಞೀಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಜ್ಞರ ಕಡಿಮೆ ಅಯಿತಾದರೂ ನಡೆಯ ಹೋಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಬರುವಂತೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ರವಿ ಇಂದೂ ಮನಯಲ್ಲಿಯೇ ಉಲ್ಲಿಂಬೆಕಾಯಿತು.

ಮರುದಿನ ರವಿ ಶಾಲೆಗೆ ಬಂದ. ಶಾಲೆ ತಪ್ಪಿಸಿದವರು ಸೀದಾ ತರಗತಿಯೋಳಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಡೋ ಸರೋ ಇಲ್ಲವೇ ಕ್ಕಾಸ್ ಟಿಚರ ಹೆಟಿರ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಡೆದೇ ಒಳಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ರಿಯಿ ಕ್ಕಾಸ್ ಟಿಚರ್ ಸರಳ ಅವರು ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಥ್ರನೆಯಿ ನಂತರ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಹೋದರಾಯಿತು ಎಂದು ಪ್ರಸ್ತಕದ ಚೀಲವನ್ನು ಹೋರಿಗೇ ಇಟ್ಟಿ.

ಪ್ರಾಥ್ರನೆ ಮುಗಿಸಿ ರವಿ ತನ್ನ ಕ್ಕಾಸಿನ ಬಾಗಿಲ ಹೋರಿಗೇ ನಿಂತಿದ್ದೆ. ಅಪ್ಪುರಲ್ಲಿ ಹೇಡೋ ಸರೋ ಶಾಲಾ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ರಿಯಿನ್ನು ನೋಡಿ ‘ಯಾಕೆ ನೀನು ಶಾಲೆಗೆ ಬಂದಿರಲ್ಲಿ, ಹೀಗೆ ಯಾಕೆ ಶಾಲೆ ತಪ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರು?’ ಅಂದರು. ರವಿ ಅಜ್ಞೀಗೆ ಜ್ಞರ ಬಂದುದನ್ನು ಅಮೃತಿಗೆ ಪ್ರಟ್ಟ ತಂಗಿ ಇರುವುದನ್ನು ಹೇಳಿ ತಾನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋದದ್ದನ್ನಲ್ಲ ಹೇಳಿದ. ಸರೋ ಇನ್ನೂ ಹೀಗಾಗಬಾರದು ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮತ್ತೇನೂ ಹೇಳಿದೆ ಒಳಗೆ ಕೆಲ್ಲಿಸಿದರು.

ರವಿ ಹೋಗಿ ಶಾಲಾಕನ ಹೆಟಿರ ತನ್ನ ಸೀಟನಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಪೋಷ್ಟುವಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಸರೋ ಹಾಗೂ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಒಳಗೆ ಬಂದರು. ಅವರ ಸಿಂದೆ ಸರಳಾ ಟಿಚರ್ ಕೂಡಾ ಬಂದರು. ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ‘ನನ್ನ ಮಗ ಶಾಲಾಕನ ನೋಟ್ ಬುಕ್ ಕಿಗ್ ಮೂರು ದಿನದಿಂದ ಕಳೆದು ಹೋಗಿದೆ. ಟಿಚರಿಗೆ ಹೇಳು ಎಂದರೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ. ನೋಟ ಬುಕ್ ಮಾತ್ರ ಇನ್ನೂವರೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ’ ಅಂದರು. ಸರಳಾ ಟಿಚರ್, ‘ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ವಿಚಾರಿಸಿದೆ, ಮುಡುಕಿದೆ ಆದರೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ’ ಎಂದರು. ಆಗ, ‘ತೆ ಮುಡುಗ ಮೂರು ದಿನದಿಂದ ಶಾಲೆಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಇವನೇ ಕಳ್ಳಿನಾಗಿರಬೇಕು. ಇವನ ಚೀಲದಲ್ಲಿ

ಹುಡುಕಿ’ ಎಂದು ಶಾಲಾಕನ ತಂದೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಸರಳಾ ಟಿಚರ್, ‘ರವಿ ಅಂತವನಲ್ಲ’ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಡಿದ್ದರು. ಅಪ್ಪುರಲ್ಲಿ ರವಿ ತನ್ನ ಚೀಲವನ್ನು ಸುರಿದುಬಿಟ್ಟು ‘ನೋಡು ನೋಡು’ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ‘ಇದೇ ನನ್ನ ನೋಟ್ ಬುಕ್’ ಎಂದು ಎರಡು ನೋಟ್ ಬುಕ್ ಅನ್ನು ಶಾಲಾಕ ಎಳೆದುಕೊಂಡ. ರವಿಗೆ ತನ್ನ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಶಾಲಾಕನ ನೋಟಬುಕ್ ಬಂತಂದು ತಿಳಿಯಲ್ಲಿ.

‘ನೋಡಿ ಕ್ಕಾಸ್ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟು ಇವರಲ್ಲ ಶಾಲೆ ಕಲಿಯುವವರಲ್ಲ, ಕಳ್ಳಿತನ ಕಲಿಯುವವರು’ ಎಂದು ಶಾಲಾಕನ ತಂದೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ರವಿ ಅಳುತ್ತೊಡಗಿದ. ಶಾಲಾಕೊ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡುತ್ತಾ ಒಂದು ರೀತಿ ಹೆದರಿ ಸುಮುನೆ ನಿಂತಿದ್ದು. ಶಾಲಾಕನ ತಂದೆ, ‘ಹೇಡೋ ಮಾಸರ್ಪೋ ನೀವು ಮೇದಲು ಅವನಿಗೆ ಹೆಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ. ಟಿ.ಸಿ. ತೆಗೆದು ಮನೆಗೆ ಕಳ್ಳಿಸ್ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಕೊಡಿದಾಗ ಸರೋ ಸುಮುನೆ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಈಗ ಶಾಲಾಕನ ತಂದೆ ನೀವು ಹೆಟ್ಟಿ ಹಾಕ್ತಿರೋ ನಾನು ಹಾಕಲೋ ಎಂದು ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ, ಸರೋ ನೀಲೀ ನೀಲೀ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಸರಳಾ ಟಿಚರ್ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಮುಂದೆ ಬಂದರು.

‘ಯಾವಾಗಲೂ ರವಿಯ ನೋಟ್ ಬುಕ್ ನಿಮ್ಮ ಮಗನ ಹತ್ತಿರ ಇರುತ್ತದೆ. ರವಿಯದನ್ನೇ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅವನು ಬರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಗೆಳೆಯಿರು. ಏನಾಗಿದ ಎಂದು ನಿಮ್ಮ ಮಗನನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಳೆ’ ಎಂದು ಸಿಕ್ಕಿನಿಂದಲೇ ಹೆಲಿದರು. ಅಪ್ಪುರಲ್ಲಿ ಶಾಲಾಕ, ‘ರಿಯಿ ಎರಡು ನೋಟ್ ಬುಕ್ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೀ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಆ ದಿನ ರವಿಯ ಚೀಲಕ್ಕೆ ಹಾಪುವ ಬಿದು ತೆವ್ವಿನಿಂದ ನನ್ನದನ್ನು ನಾನೇ ಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟುದ್ದೆ’ ಎಂದ. ‘ಇದನ್ನು ನನಗೆ ಯಾಕೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಶಾಲಾಕನ ತಂದೆ ಜೊಲಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಶಾಲಾಕ ಹೆದರಿ ನಡುಗುತ್ತ ಅವರ ಮುಖವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು. ಸರೋ, ‘ಮಕ್ಕಳ ತಪ್ಪ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಸಮಾಧಾನ... ಸಮಾಧಾನ...’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಶಾಲಾಕನ ತಂದೆ ಬುಸ್ ಬುಸ್ ಎಂದು ಉಲ್ಲಿಂಬಿಯೆತ್ತು ಹೇಡೋ ಸರೋ ಕೊಳೆಯಿ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಹಾಕಿದರು. ಶಾಲಾಕ ರವಿಯನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಅಳುತ್ತಿದ್ದು. ●